

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.51/2018/20.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. május hó 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján a Bf.III.51/2018. számú büntetőügyben meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklása büntette miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2017. november 21. napján meghozott **1.B.1066/2017/17.** számú ítéletét **megváltoztatja** akként, hogy:

A bűncselekmény jogszabályi alapja a Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat (2) bekezdés c) pontja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 7 (hét) év 6 (hat) hónapra, a Magyarország területéről kiutasítást 7 (hét) évre **súlyosítja.**

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata **börtön.**

A Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál jelzett Bjk.I.417/2017/1/2-20. tételszám helyesen Bjk.417/2017/I/2-20. A Bjk.417/2017/II/3. tételszám alatt jelzett SIM kártya megnevezése helyesen [neve].

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által 2017. november 22. napjától, 2018. május 8. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 327.406.- (háromszázhuszonhétezer-négyszázhat) forint bűnügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára, 114.626.- (száztizennégyezer-hatszázhuszonhat) forintot az állam visel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklása büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont]. Ezért a vádlottat 6 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról, és beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Döntött a bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélettel szemben az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú fegyházbüntetés és kiutasítás kiszabása végett, a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.339/2017/4-II. számú átiratában az első fokú ítélet megváltoztatását és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamának súlyosítását, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő rámutatott arra, hogy nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni azt, hogy a vádlott idegen országban, idegen nyelvterületen van fogvatartásban. A kábítószer típusának is jelentősége van, ugyanis a kannabisz nem szintetikus szer. Egyes európai országokban a fogyasztása is legális. Továbbra is kérte a szabadságvesztés tartamának az enyhítését.

Az ügyész fenntartotta az írásbeli átiratában foglaltakat.

A vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen továbbra is fenntartotta az enyhítést célzó fellebbezését, és mindenben osztotta a védője által előadottakat. Őszintén megbánta a tettét.

Az ítélető tábla az ügyészi fellebbezést ítélte alaposnak.

Az ítélető tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható, és az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Az ítélető tábla észlelte, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor a 2017. november 21. napján megtartott tárgyaláson eljáró tolmács vonatkozásában csak az elfoglaltságát tisztázta, azonban az esetleges egyéb kizárási okokat nem. Tekintettel azonban arra, hogy az eljáró tolmács személyét illetően az eljárás során semmilyen kizárási ok nem merült fel, ezért ez az eljárási szabálysértés az ügy érdemére nem volt kihatással, ezért az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését sem eredményezhette, annak csak a megállapítására szorítkozott a másodfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében vizsgálat tárgyává tette, és azok mérlegelésének eredményéről is számot adott. A megállapított tényállás megalapozott, azt a fellebbezések sem támadták. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélető tábla elfogadta ítéletkézése alapjául.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is törvényes.

Mindössze a bűncselekmény jogszabályi alapjának a felhívása volt pontatlan, mert nem jelölte meg az elkövetési fordulatot. Ezt pótolta az ítélető tábla. A vádlott a kábítószer birtoklása büntetett az országba behozatallal követte el, ezért a Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulatának a felhívása volt indokolt.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság részben helyesen számba vette a súlyosító és az enyhítő körülményeket. Rendkívül nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a vádlott bűnösségre is kiterjedő, tényfeltáró jellegű beismerő vallomását. A feltáró jellegű beismerő vallomás valóban enyhítő körülményként értékelhető, hiszen az a bűnösségre is kiterjedt, azonban

ennek rendkívül nyomatékos enyhítő körülményként való értékelése téves volt, hiszen a vádlottat a bűncselekmény elkövetésén tetten érték.

Az ítéletábra nem osztotta a védő álláspontját, miszerint a bíróságnak értékelnie kellene azt, hogy a vádlott a kábítószerfajták közül egy olyan kevésbé veszélyes kábítószerre követte el a bűncselekményt, amely egyes európai országokban legálisan fogyasztható. Az ítéletábra álláspontja szerint a kábítószeresek között ilyen értelemben nem lehet különbséget tenni, a magyar törvények erre nem adnak lehetőséget. Kétségtelen, hogy a kábítószeresek fajtáinak a megítélése nem egységes Európában, azonban a magyar jogi szabályozás egyértelmű tekintetben, hogy a kábítószeres elkövetett bűncselekmények elbírálásánál nem tesz különbséget, hogy milyen típusú kábítószeres történt az elkövetés.

A büntetés kiszabása során irányadó büntetési tétel 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztés. A középérték 10 év, azaz a büntetés kiszabásánál ebből a tartamból kellett kiindulni. Az elsőfokú bíróság helyesen döntött a büntetés kiszabása körében irányadó körülményekre is figyelemmel, hogy a középértéknél enyhébb büntetés kiszabása indokolt az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel. Tévedett azonban, amikor a büntetési tétel alsó határát nem sokkal meghaladó tartamú szabadságvesztést szabott ki, ez nem felelt meg a kialakult bírói gyakorlatnak. A kiutasítás tartama is eltúlzottan enyhe volt. Ennek megfelelően mind a szabadságvesztés, mind a kiutasítás tartamát súlyosította az ítéletábra.

Az ítéletábra a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának a meghatározásánál értékelte azt a körülményt, hogy a vádlott külföldiként, idegen nyelvi környezetben volt több mint egy éve előzetes fogvatartásban, és a büntetést is ilyen környezetben kell letöltenie várhatóan. Ez a körülmény a büntetés kitöltését a vádlott számára fokozottan megnehezíti, ezért látta alkalmazhatónak a Btk. 35. § (2) bekezdését, azaz lehetőséget látott arra, hogy a végrehajtási fokozatot az egyébként irányadónál eggyel enyhébb fokozatban, börtönben [Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pont] állapítsa meg.

Az elsőfokú bíróság a bűnjelek vonatkozásában érdemben helyes döntést hozott, azonban elírások miatt kellett helyesbíteni az első fokú ítéleti rendelkezést.

Az elsőfokú bíróság a vádlottól lefoglalt kábítószer, mivel annak birtoklása a közbiztonságot veszélyezteti és jogszabályba ütközik, a Btk. 72. § (1) bekezdés d) pontja alapján elkobozta. Helyesen azonban az elkobzás jogszabályi alapja a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja volt, hiszen a kábítószer a bűncselekmény elkövetési tárgya volt, és a jogszabályba ütközés magából a Btk. 178. § (1) bekezdéséből következett.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a vádlottól lefoglalt, más nevére kiállított montenegrói igazolványról, és a montenegrói honosságú forgalmi engedélyről is, amelynek a jogszabályi alapját nem jelölte meg. Ezt az ítéletábra pótolta a 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 88. § (4) bekezdése felhívásával.

A bűnjelek lefoglalásának megszüntetése jogszabályi alapja a Be. 151. § (1) bekezdése helyett a Be. 155. § (1) bekezdése volt.

Az ítéletábra az első fokú ítélet rendelkezéseit a Be. 372. § (1) bekezdése alapján eljárva változtatta meg, míg a törvényes rendelkezéseket a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyta helyben.

Az ítélet tábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogvatartásban töltött időt.

Az első fokú ítélet kihirdetése után a lefoglalt gépjármű szállításával és őrzésével, valamint a vádlott védelmével összefüggésben felmerült bűnügyi költség megfizetésére az ítélet tábla a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte, míg a fordítással és tolmácsolással összefüggésben felmerült bűnügyi költség állam általi viseléséről a Be. 339. § (2) bekezdése alapján határozott. Eljárásának alapja még a Be. 381. § (1) bekezdése.

A fellebbezési jog kizárására a Be. 386. §-a alapján került sor.

Szeged, 2018. május 8.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s. k.
bíró

A Szegedi Ítélet tábla Bf.III.51/2018/20. számú ítélete, illetve a Szegedi Törvényszék 1.B.1066/2017/17. számú ítéletének meg nem változtatott része 2018. május 8. napján **jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.**

Szeged, 2018. május 8.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke